

บทนำ

แค้วเข้ามาในห้องนี้ เซียงโยวก็รู้สึกตัวเองคิด
ผิดถนัด

ที่นี่เป็นบ้านชั้นเดียวสไตล์ญี่ปุ่นที่สร้างได้ดังตาม
ประณีต ตั้งอยู่บนที่ดินส่วนตัวของบ้านสกุลเจิง ครอบด้าน
โอบล้อมด้วยป่าไผ่สีเขียวสดเต็มไปหมด คุณย่าเจิงเจ้าของ
บ้านชอบความสงบของที่นี่ แต่ปีหนึ่งท่านจะมาพักแค่สอง
หรือสามครั้งเท่านั้น

ช่วงเวลาปกติที่นี่ไม่มีร่องรอยของผู้คนให้เห็นเลย
ตอนที่เจิงเย่าบอกว่าอยากจะทำที่เงียบๆ คุยกัน เธอยัง
นึกว่าเธอหมายถึงมุมเงียบๆ มุมใดมุมหนึ่งในบริเวณโรงเรียน
เสียอีก ไม่คิดเลยว่าเขาจะพาเธอมาที่นี่

ประตูปิดลงเสียงดังครืด

6 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

เธอหันกลับไปอย่างรวดเร็ว เห็นหญิงเฝ้าที่สวมชุดนักเรียนมัธยมปลายกำลังเดินเข้ามาหาช้าๆ ร่างกายสูงใหญ่ บดบังแสงไฟจากภายนอกหน้าต่าง ทำให้ภายในห้องมืดสลัวลง

"เสียใจรีเปลา" เขาถามด้วยเสียงทุ้มต่ำราวกับจะทำให้บรรยากาศที่มีดมัวแปรเปลี่ยนเป็นความอบอุ่นและใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น

เธอก็ตริมฝีปากแน่น ไม่ได้ตอบอะไร ได้แต่กำหมัดแน่นจนปลายเล็บกดจิกอุ้งมือนุ่ม

ระหว่างทางขึ้นเขาหญิงเฝ้าเหยียบคันเร่งมอเตอร์ไซค์สปอร์ตครุยเซอร์มาด้วยความเร็วสูง เธอหนึ่งซ็อนทำยามลมเย็นยามค่ำคืนไล่ความมินเมาไปได้บ้าง แต่ความรู้สึกลึกซึ้งและความประหม่าแปลกๆ กลับเกาะกุมจิตใจเธอ

"หรือว่าเธอกลัวจนอยากจะหนี" น้ำเสียงของเขาคล้ายจะถาม แต่จริงๆ เป็นการเย้าแหย่เธอมากกว่า

เสียงโยวเยยหน้าขึ้นทันที ดวงตาวาวใสเผยแววดืออัน

"ใครว่าฉันกลัว"

"ไม่กลัวเหรอ" ร่างสูงใหญ่ขยับเข้ามาใกล้

"ก็ใช่นะสิ!" เธอเซิดหน้าสูงขึ้นไปทำท่าย แต่แล้วก็ต้องตกใจที่เห็นว่าเขาเข้ามาใกล้มาก มากเสียจนเธอสัมผัสได้ถึงลมหายใจที่พรมรดลงบนผิวของเธอ

เดียนซิน 7

"ก็ดี"

ทันทีที่คำสองคำนี้ตักต้องริมฝีปากแห้งผากของเธอ
ริมฝีปากบางร้อนรุ่มก็ประทับลงมาปิดปากเธอไว้แน่น

เซียงโยวเบิกตาโต เธอตัวแข็งที่ก่อนจะขัดขึ้นโดย
สัญชาตญาณ แต่แขนแข็งแรงทั้งสองข้างของเขากลับรัดเธอ
ไว้ในอ้อมแขน อุ้งมือใหญ่ลูบไปตามผมยาวเลยบ่า พร้อม
กับส่งสัมผัสร้อนผ่าวเข้ามาคุกคามในปากเธอ

ลมหายใจหนักหน่วงและสัมผัสเร่าร้อนราวกับไฟเผา
ทำให้เธอพยายามดิ้นหนีด้วยความตื่นตระหนกอีกครั้ง แต่
เขากลับจับข้อมือทั้งสองข้างของเธอไว้แน่นด้วยมือเดียว
อีกมือหนึ่งเลื่อนมาสำรวจความอ่อนนุ่มของเธอจนดอกไม้
ติดหน้าอกสำหรับพิธีจบการศึกษาหลุดร่วงลง

จูบอันหึงเกริมกระตุ้นความมีนเมาที่ยังตกค้างอยู่
ในร่างกายเธอขึ้นมาอีกครั้ง ร่างทั้งร่างของเธอร้อนผ่าวและ
อ่อนเปลี้ยไปหมด สติสัมปชัญญะค่อยๆ รางเลือน

ลมหายใจ พละกำลัง ความเร่าร้อน และความ
ปรารถนาของเขาตูดกสั่นแรงต้านทานของเธอไปจนหมดสิ้น
ลึ่งยั่วเย้าอารมณ์นั้นเกิดมานานแล้ว แต่กลับถูกมองข้าม
เหมือนรอคอยเวลาที่เหมาะสมค่อยหลอกล่อให้เธอ
ตอบสนองออกมาเองอย่างควบคุมไม่อยู่

กลิบปากแนบชิดสนิทกันเนิ่นนานกว่าจะละจาก

8 My Darling 05 เพลิงร้ายใจรัก

เจิ้งเย่าสังเกตเห็นแก้มของเธอแดงระเรื่อ และริมฝีปากที่ถูกจูบจนแดงฉ่ำ ดวงตากล้าของเขาไล่มองดูเธออย่างซ้ำๆ ตอนนั้นเสื้อผ้าของเธอหลุดลุ่ย กระตุ้มถูกปลดไปแล้วสองเม็ดเผยให้เห็นผิวเนื้อนุ่มละมุน

เสียงครางแหบพร่าดังลอดมาจากลำคอ ในที่สุดปรากฏการณ์แรงปรารถนาของเขาก็พังทลาย เขาโน้มลงอีกครั้ง และพรมจูบอย่างบ้าคลั่งพร้อมกับพาร่างเธอล้มลงบนที่นอนด้านใน

เดิมทีเขากับเธอตกลงกันแค่จูบเดียว

แต่จูบนั้นกลับเหมือนประกายไฟ เมื่อจุดขึ้นมาแล้วก็ลุกลามเป็นเปลวเพลิงที่ถูกเก็บกลับมาซ้ำนาน

เหตุการณ์พัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว เร็วเสียจนเซียงโยวรับมือไม่ทัน สถิติสัมพันธูญะที่เหลืออยู่ร้องเตือนอยู่ตลอดเวลาว่าถ้าหากไม่ขัดขึ้นอีก ทุกอย่างจะต้องถล่มทลายเป็นความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่แน่... ทั้งที่เป็นเรื่องพลาดพลั้งใหญ่หลวงขนาดนี้ แต่ในความรู้อีกรู้สึกกลับเห็นชอบไปได้ยังไง...

ฝ่ามือใหญ่หนาคล้ำแดดค่อยๆ เลื่อนผ่านแผ่นหลังของเธอลงไปเรื่อยๆ ร่างของเซียงโยวชะงักก็กรีบผลักมือเธอออกด้วยใจระล่ำระสาย แหวตาบ่งประกายว่าวุ่นสับสน

"ไม่ต้องกลัว" เขากะชิบบอกให้ลมหายใจรดเส้นผมอ่อนละมุน "ฉันไม่ทำร้ายเธอหรอก"

เดือนจีน 9

มือของเซียงโยวไม่แข็งขึ้นอีกต่อไป ได้แต่ทาปไว้บน
อกกว้างของเขา

"เธอเป็นของฉัน" เขาประกาศด้วยเสียงพรั่นต่ำ
ร่างกายแข็งแรงเบียดเข้าแนบชิดเธอมากยิ่งขึ้น

เจ๊ป!

เซียงโยวส่งเสียงออกมาเบาๆ รู้สึกได้ว่าเขายิ่งรุนแรง
ขึ้นทุกที

"ไม่เจ๊ปหรือก ทนหน่อยนะ" เขากระซิบบอกอยู่เหนือ
หน้าผาก หยาดเหงื่อไหลย่อยมาตามเส้นทางที่คมเข้ม ก่อน
จะหยดลงบนริ้วคอขาวละมุนของเธอแล้วกลิ้งไหลลงสู่ที่
ต่ำตามกฎธรรมชาติ

เธอเหมือนกำลังถูกมัดทิ่มแทง!

คำว่าเจ๊ปไม่สามารถบรรยายความรู้สึกทั้งหมดตอนนี้อยู่
ได้อีกแล้ว เธอรู้สึกเหมือนตัวเองกำลังจะถูกฉีกฉ่าง! ความ
มีนเมาจากฤทธิ์เหล้าและความเคลิบเคลิ้มถูกความเจ็บปวด
ทำลายลงไม่เหลือเหลือ

"หยุด!" เธอดิ้นรนขัดขึ้นสุดกำลัง ผลักปากกว้างของ
เขาออก "นาย นายออกไปเดี๋ยวนี้!"

เธอกัดฟันแน่น เริ่มสงสัยว่าตัวเองจะจบชีวิตลงบน
เตียงนี้หรือเปล่า บนหน้าหนังสือพิมพ์วันพรุ่งนี้จะมีข่าวพาด
หัวว่า 'นักเรียนมัธยมปลายซิงสุกก่อนท้อมในวันสำเร็จ

10 My Darling 05 เพลิงร้ายใจรัก

การศึกษา สังเวชชีวิตคาบ้านพักบนเขา' ไหมนะ ถ้าอย่างนั้น คนทั้งหมดบ้านก็จะรู้ว่าเธอกับเขา... พวกเธอมา...ทำเรื่องอย่างว่ากันที่นี่...

"ฉันบอกให้นายหยุดไป!" เธอเจ็บจนควบคุมตัวเองไม่อยู่ ทูบตีไหล่เขาไม่หยุด "หยุดเดี๋ยวนี้ล่ะ!"

เจิ้งเย่าหยุดไม่ได้แล้ว ตอนนี้อาหารที่เผารอวันมาเสหนานเข้าปากเขามาแล้ว จะให้เขาคายออกมาได้ยังไงกัน เธออ่อนโยนบอบบางขนาดนี้ ทำให้เสียการควบคุมไปหมดแล้ว ต่อให้ตอนนี้มีปืนมาจ่ออยู่ที่หัว เขาก็ไม่มีทางหยุด... แต่...

เจียงโยวทั้งเจ็บทั้งโกรธระคนกัน เธอตัดสินใจใช้ 'กำลังอาวุธ' เข้าสยบโดยคว่ำกระถางเซรามิกที่ตั้งอยู่ข้างเตียงตีหัวเขาอย่างจัง

"เธอจะทำอะไรนะ" เขาคว่ามือเล็กๆ ที่กำลังจะป้องร้ายเขาอย่างรวดเร็ว "น้ำมันทำให้หัวแตกได้นะ"

"ฉันก็จะทุบหัวนายให้แตกนั่นแหละ!"

"เธออยากเห็นฉันหัวแตกเลือดอาบหรือไง"

"ก็นายทำให้ฉันเจ็บก่อนนี่!"

"ยับบ้ำเอ๊ย!" เขาตะโกนใส่หน้าพร้อมกบยับยั้งการประทุษร้ายของเธออย่างสุดกำลัง

"ขอเวลาฉันอีกแป๊บเดียวเอง"

เดียนซิน 11

เธอปฏิเสธทันควัน "ผันไปเถอะ! ไปห่างๆ ฉันเลย"
เฉิงเย่ากัดฟันแน่นพร้อมกับสูดหายใจเข้าลึกๆ แล้ว
ถอยห่างจากเธออย่างเชื่องช้า ร่างสูงใหญ่พลิกนอนตะแคง
ข้างอย่างหมดรูปอยู่บนเตียง แถมยังทอบหายใจราวกับเพิ่ง
ถูกทรมานอย่างโหดเหี้ยมทารุณมาหมาดๆ

ท่าทางการลักลั่นผืนหนของเขาทำให้เซียงโยวเห็นแล้ว
ยิ่งโมโห เธอต่างหากที่เป็นคนถูกกระทำ 'คนก่อเรื่อง' อย่าง
เขามีสิทธิ์อะไรมาแสดงท่าทางแบบนี้

เซียงโยวฝืนยันทัวลุกขึ้นแล้วกุมสابلื้อเข้าด้วยกัน
เธอกำลังจะเขยิบตัวไปทางปลายเตียง จู่ๆ เฉิงเย่าก็มีไวก
ยื่นมาจับข้อมือเล็กๆ ของเธอไว้เป็นเชิงคัดค้านการผละเหิน
ของเธอ

"เธอจะไปไหน"

"กลับบ้าน" เธอจ้องเขาเซมิ่ง มือข้างหนึ่งกำลังจะคว้า
กระถางต้นไม้ขึ้นมาอีก

เฉิงเย่าอาศัยกำลังที่เหนือกว่าแย่งอาวุธอันตรายโยน
ทิ้งไปทางมุมห้อง "เธอฟังฉันนะ ครั้งแรกมักจะ..."

เธอไม่อยากจะฟังอะไรทั้งนั้น ซ้ำยังพยายามจะถีบเขา
ตกเตียงด้วย สภาพจึงกลายเป็นว่าทั้งสองคนหัวเหน่ยกันไป
มารอบเตียงอีกครั้ง

ครี๊ด!

12 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

ประตูกถูกเลื่อนเปิดออก ชายหนุ่มรูปร่างกำยำล่ำสัน มาอยู่ตรงประตูไม่รู้ตั้งแต่เมื่อไหร่ ที่แน่ๆ คือเขาเห็นภาพ คนทั้งสองเลื้อยผ้าหูลดล้วยเต็มสองตา

แม้จะกำลังสู้กันอย่างรุนแรง แต่ปฏิกิริยาของหญิงเย่า ก็ยังว่องไว เขาพลิกตัวถูกรับแขกอย่างรวดเร็วจนต้องรับ แรงถีบตรงห้องจากเซียงโยวถึงสองที แต่ก็เพียงสบถออกมาเบาๆ ครั้งหนึ่งเท่านั้น ไม่มีท่าทางถอยหนี แถมยังใช้ ตัวเองเป็นกำบังกันเธอไว้ข้างหลัง

ผู้ชายสองคนเผชิญหน้ากันตรงๆ เซียงโยวซึ่งถูกกัน อยู่ข้างหลังเพิ่งจะรู้สึกตัวว่าตรงประตูมีแขกไม่ได้รับเชิญยืน อยู่แล้ว เธอยื่นหน้าออกไปดู พอเห็นใบหน้าคุ้นเคยเข้า เธอก็ร้องออกมาด้วยความตกตะลึง

"พี่ใหญ่!"

ปากเธอร้องเรียกพี่ใหญ่ แต่ในใจกลับกู่ร้องคำว่า 'หมดกัน'

แน่แล้ว! จับได้คานางคาเขาขนาดนี้ ไม่ว่าใครก็มอง ออกว่าเธอกับหญิงเย่ากำลังทำ 'เรื่องงามหน้า' อะไรรออยู่

ภายในห้องเจียบกริบ ได้ยินเพียงเสียงแมลงร้องเป็น พักๆ ดังมาจากนอกห้อง ทั้งสามคนต่างไม่มีใครพูดอะไร หลังจากใช้สายตาที่มีประกายแห่งความโกรธตันระริกมอง สลับไปมาระหว่างสองคนบนเตียงอยู่พักใหญ่ เซียงหยงจึง

เดือนจีน 13

เอ๋ยปากถามซ้ำๆ
"มันเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นได้อย่างไร"

14 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

บทที่ 1

อากาศยังคงร้อนอบอ้าวเหมือนที่เคยเป็นมา
แสงอาทิตย์สาดส่องมายังเมืองเล็กๆ ในภาคกลาง
ของใต้หวัน รถลिनค้าบรรทุกดอกไม้และต้นไม้หลายคันขับ
ไปตามถนนเพื่อเอาดอกไม้มาขายไปส่งที่ต่างเมือง
เช้าตรู่ของวันที่สองเดือนกันยายนมีคนตื่นแต่เช้าเป็น
จำนวนมาก ในจำนวนนั้นนอกจากพ่อค้าดอกไม้ที่ยุ่งไม่เว้น
แต่ละวันแล้ว ยังมีบรรดานักเรียนที่เพิ่งสิ้นสุดช่วงปิดเทอม
ฤดูร้อนต่างสวมชุดนักเรียนเดินสะพายกระเป๋าไปโรงเรียน
ด้วยจิตใจเบิกบาน เสียงหัวเราะและทักทายกันดังระงม
ทำให้ถนนในตอนเช้ามีบรรยากาศคึกคัก

แน่นอน รวมถึงนักเรียนมัธยมปลายด้วย
เมื่อเทียบกับเสียงอึกที่กตามท้องถนนแล้ว บ้านสวน

เดือนจีน 15

ดอกไม้สไตร์ตะวันตกที่สวยงามที่สุดในเมืองกลับเงียบ
ผิดปกติ

แม้ว่าสมาชิกของบ้านสกุลเจิงจะตื่นเช้า แต่กลับต้อง
เดินย่องเบาๆ ไม่ว่าจะทำอะไรก็ระมัดระวังไปเสียทุกอย่าง
แม้แต่คนสวนยังต้องนั่งย่อตัวถือสายยางรดน้ำต้นไม้ไป
เงียบๆ ส่วนแม่บ้านเดินคนดูแลบ้านก็เดินยกอาหารเข้า
หลาชนิดจากครัวไปเสิร์ฟที่ห้องอาหาร

คู่สามีภรรยาวัยกลางคนสามคู่และคุณย่าผมชาวที่หนึ่ง
รอบโต๊ะอาหารต่างมีสีหน้าเป็นกังวล ไม่สนใจอาหารมากมาย
เต็มโต๊ะ เอาแต่จับจ้องไปยังประตูปิดสนิทที่อยู่สุดทางเดิน
ประตูบานนั้นไม่มีวีแววการเคลื่อนไหว ทว่ากริ่งไฟฟ้า
กลับดังขึ้นในตอนนั้น

ทุกคนหน้าถอดสี คุณย่าที่นั่งอยู่หัวโต๊ะถึงกับเอามือ
จับลูกประคำแล้วโบกมือด้วยท่าทางร้อนใจ

"เร็วๆ! รีบไปเปิดประตูสิ เดี่ยวเจิงเยาก็ตื่นกันพอดี
หรอก!" คุณย่ารีบร้องสั่ง ลูกประคำในมือกระทบกันแกรกๆ
ไม่หยุด

เจิงเหวินที่นั่งอยู่ใกล้ประตูที่สุดทำตามคำสั่งของผู้
เป็นแม่ เขารีบลุกจากโต๊ะอาหารแล้ววิ่งกระหืดกระหอบไป
เปิดประตูอย่างรวดเร็ว

ด้านนอกประตูใหญ่มีเด็กสาวคนหนึ่งยืนอยู่

16 My Darling 05 เพลิงร้ายใจรัก

เด็กสาวคนนี้มีรูปร่างสูงระหง หน้าตาสวยน่ารักและ
สุขภาพเรียบร้อยราวกับดอกเหมย ทำทางสุ่มเยือกเย็นส่ง
ให้เธอดูงามสง่ายิ่งขึ้นไปอีก เธอสวมชุดนักเรียนใหม่เอี่ยม
เสื้อสีขาวและกระโปรงจีบสีดำเรียบเนียนเป็นพิเศษ ทั้งเนื้อ
ทั้งตัวดูสะอาดเรียบร้อย แม้แต่ผมยาวเลยบาก็ยังเรียง
เส้นสลวยไม่ยุ่งแม้แต่เส้นเดียว

"คุณอาหญิง อรุณสวัสดิ์ค่ะ" เธอพยักหน้าทักอย่าง
สุภาพด้วยน้ำเสียงกังวานใส

ประกายแห่งความหวังจู่ดวงขึ้นในดวงตาของ
หญิงเหวินราวกับเห็นนางฟ้ามาโปรดปรากฏกายขึ้นอย่าง
กะทันหัน

"อรุณสวัสดิ์จ๊ะ!" เขาตอบคำทักทายอย่างรวดเร็วแล้ว
รีบหันไปรายงานข่าวดีให้ผู้เป็นแม่ฟัง

"แม่ เชียงโยวมาแล้ว!"

คุณย่าหญิงลุกขึ้นอย่างสั่นเทา ก่อนจะเดินไปทางประตู
ซ้าๆ โดยอาศัยไม้เท้ายันเสียงดังกึกๆ เมื่อไปถึงก็ผลัก
ลูกชายที่ยืนขวางทางออก ก่อนจะจับมือเล็กๆ ของเชียงโยว
ไว้ด้วยน้ำตาคลอเบ้า

"เสี่ยวโยว หนูมาแล้วจริงๆ ด้วย!"

"คุณย่าหญิง อรุณสวัสดิ์ค่ะ" เชียงโยวก้มตัวเล็กน้อย
เพื่อประคองหญิงชรา เส้นผมดำเงางามตกลงมาปรกแก้ม

เดียนซิน 17

เนียนนุ่ม เผยให้เห็นใบหูที่ขาวสะอาดราวกับหยกบริสุทธิ์
คุณย่าเจิงหยิบผ้าเช็ดหน้ามาซับน้ำตาแห่งความ
ตื่นตันใจและจับมือเซียงโยวไว้แน่นกว่าเดิม

"ย่าเฝ้าคอยแต่หนู! รอมาตลอดเช้าแต่ก็ไม่เห็นหนูมา
สักที ย่ายังนึกว่าหนูจะไม่มาเสียแล้ว"

"วางใจเถอะค่ะ ในเมื่อหนูรับปากคุณย่าแล้วก็ไม่ผิด
คำพูดหรอกค่ะ" เธอหลุบขนตาวาวลงพร้อมกับประคอง
หญิงชราเดินกลับไปโต๊ะ ทำทางดูแลเอาใจใส่เป็นพิเศษ
หญิงชรายังคงจับมือเซียงโยวผู้เปรียบเหมือนขอนไม้
ช่วยชีวิตอย่างไม่ยอมปล่อย "กินข้าวเข้าด้วยกันไหม เอ้อ
ที่บ้านเพิ่งเก็บก้านกะหล่ำมาใหม่ๆ นิ่มสดน่ากินเชียวนะ เดี่ยว
ย่าจะให้ป้าเงินผัดให้หนูจานหนึ่ง"

"หนูกานมาจากบ้านแล้วค่ะ" เซียงโยวยิ้มปฏิเสธ
ความมีน้ำใจของหญิงชราอย่างสุภาพ ก่อนจะพูดเข้าประเด็น
ทันที "ไม่ทราบว่าย่าเตรียมตัวพร้อมรียังคะ หนูจะมา
รับเข้าไปโรงเรียนนะคะ"

เจิงเหวินเดินกลับมาที่โต๊ะ ทำเสียงกระอึกกระอักอยู่
ในลำคอ เมื่อพูดถึงลูกชายคนเดียวที่นิสัยเหลวไหลของ
ตัวเองแล้วก็รู้สึกปวดเศียรเวียนเกล้าขึ้นมาทันที "เอ้อ คือ
ว่า...เย่าเขา...เขายังไม่ตื่นเลย"

คนมีอายุอย่างเจิงเหวินตื่นตั้งแต่ไก่โห่ ส่วนลูกชาย

18 My Darling 05 เพลิงร้ายใจรัก

ตัวดีสายตาวนโแดงปานนี้ยังซุกหัวหลับอยู่ในห้อง

เซียงโยวขมวดคิ้วโก่งเรียวเล็กน้อยและก้มลงมองนาฬิกาข้อมือ อีกสิบนาทีกจะเจ็ดโมงแล้ว ถ้ายังอืดอาดต่อไปต้องไปไม่ทันพิธีเปิดภาคเรียนของชั้นมัธยมปลายแน่ๆ

"ห้องของเจิงเย่าอยู่ที่ไหนคะ" เธอไม่อยากเสียเวลาอีกจึงตัดสินใจใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดจัดการเรื่องนี้อย่างรวดเร็ว

ไม่มีใครกล้าบอก แต่สายตาของทุกคนที่จ้องตรงไปยังสุดท้ายเดินก็เป็นคำตอบได้ดี

"งั้นขอรบกวนด้วยนะคะ" เซียงโยวสะพายกระเป๋าแล้วก้าวเท้าซึ่งสวมรองเท้าหนังสีดำมันวับมุ่งหน้าไปยัง 'ประตูต้องห้าม'

"เสี่ยวโยว รอก่อนจ๊ะ" คุณนายเจิงผู้มีมโนลึงเลอยู่พักใหญ่ ก่อนจะอดตะโกนหยุดเซียงโยวไว้ไม่ได้ เธอพูดอย่างไม่แน่ใจ "เย่าเขาจะหยุดหงิดตอนตื่นนอน คนในบ้านนี้พากันกลัวความเจ้าอารมณ์ของเขากันหมด หนูอย่าเข้าไปดีกว่านะจ๊ะ รอให้เขาตื่นเอง แล้วพวกเขาค่อย..."

"ไม่เป็นไรค่ะ" เซียงโยวโค้งริมฝีปากเป็นรอยยิ้มบางๆ ทำทางที่แสดงออกเยือกเย็นมาก เธอมองแววตากังวลของทุกคนสลับไปมา ในความอ่อนโยนของสาวน้อยคนนี้ยังมีความมุ่งมั่นที่ไม่ควรมองข้ามแฝงอยู่ เธอประกาศกับทุกคนอย่างซ้าๆ ซัดๆ ว่า

"หนูไม่กลัวเขาหรอกค่ะ"

ม่านหน้าต่างบางๆ ช่วยกรองแสงอาทิตย์แยงตาที่
สาดเข้ามาในห้อง ทำให้เหลือเพียงความร้อนบางเบาเท่านั้น
ดวงตาใสแจ๋วทั้งคู่ของเซียงโยวกวาดมองผ่าน
เฟอร์นิเจอร์เรียบๆ พื้นห้องที่วางของเกะกะไปหยุดลงที่ร่าง
ของเด็กหนุ่มที่กำลังหลับฝันหวาน ดวงตากลมวาวของเธอ
มีประกายקרूनโอรธพาดผ่าน ก่อนจะกลับมาเรียบเฉยแทบ
จะในทันที

เธอก้าวเท้าเข้าไปหยุดยืนอยู่ห่างจากเตียงประมาณ
หนึ่งเมตรด้วยท่าทางสบายๆ พร้อมกับใช้น้ำเสียงนำฟัง
เรียกเขาเบาๆ

"เจียงเย่า ถึงเวลาเข้าเรียนแล้ว ลูกขึ้นมาเตรียมตัวเถอะ"
ไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ

"เจียงเย่า ถึงเวลาเข้าเรียนแล้ว ลูกขึ้นมาเตรียมตัวเถอะ"
เธอมีความอดทนเป็นเลิศ พุดเน้นย้ำทุกถ้อยทุกคำด้วย
น้ำเสียงมั่นคงและชัดเจนราวกับผู้ทำพิธีเซอิฐงขึ้นสู่ยอดเสาศ
ยังคงไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ อยู่ดี

เจียงเย่าหลับตาสนิท แถมยังส่งเสียงกรนเป็นจังหวะ
สม่ำเสมอเหมือนสิงโตขี้เซา ร่างกายกำยานอนนิ่งไม่
กระตุกกระติก เขาสวมเพียงกางเกงบ็อกเซอร์ตัวเดียว

20 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

แขนขาที่เปลือยเปล่าดูแข็งแรงและมีสีคล้ำเข้ม ทุกส่วนของร่างกายเหมือนเหล็กกล้าที่หลอมอย่างประณีต

เขาหลับสนิทชนิดที่เรียกได้ว่าถ้ามีคนตะโกนเรียกจนคอแตกอยู่ข้างหูก็ยังสามารถหลับฝันต่อไปได้อย่างสงบเยือกโยยยังไม่ถอดใจ เพียงแค่เปิดกระเป๋าด้วยท่าทางใจเย็นแล้วหยิบน้ำแร่ขวดหนึ่งออกมา ก่อนจะใช้มือขวาเนียนเปิดฝาขวดออกช้าๆ

จากนั้นเธอก็เดินเข้าไปใกล้เตียงแล้วเอียงข้อมือเล็กน้อย ทำให้น้ำแร่เย็นจัดไหลออกจากขวดและรดลงไปที่บนหัวของหญิงเฒ่า

เสียงกราดเกรี้ยวดังกึกก้องกัมปนาท

"ทำบ้าอะไรเนี่ย"

หญิงเฒ่าติดตัวขึ้นนั่งอย่างรวดเร็วพร้อมกับยกมือเสยผมเปียกชุ่มอย่างกระพัดกระพือด น้ำใสๆ จำนวนมากยังคงไหลตามใบหน้าคมลงมารวมกันที่สันกราม ก่อนจะหยุดตั้งๆ เปียกแผงออกกว้างเป็นแถบ

"หญิงเฒ่า อรุณสวัสดิ์" เชียงโยวเพิ่งจะหยุดเทน้ำแล้วยกขวดน้ำออก เธอถอยห่างจากหยดน้ำที่กระเด็นไปรอบๆ เพื่อไม่ให้มาเปียกเสื้อขาวยกับกระโปรงดำของตัวเอง

เธอเตรียมใจรับมือกับนิสัยเลวร้ายของเขามานานแล้ว

หญิงเฒ่าเป็นคนดังของเมืองนี้ ครอบครัวยุคทำธุรกิจ

เดียนซิน 21

ก่อสร้าง พ่อกับอาของเขาอีกสองคนร่วมแรงร่วมใจกันบริหารธุรกิจก่อสร้างของตระกูลเฉิงจนรุ่งเรืองมีชื่อเสียงโด่งดัง ไม่เพียงทำกำไรเป็นกอบเป็นกำ แต่ยังมีความสัมพันธ์อันดีกับพวกนักการเมืองอีกด้วย ทำให้ตระกูลเฉิงมีอิทธิพลมากพออยู่ในแถบภาคกลาง

เขาเป็นถึงลูกชายคนโตแต่กลับไม่ยอมตั้งใจเรียนแถมยังทะเลาะวิวาทกับคนเขาไปทั่ว เรียกได้ว่า ‘ชื่อเสียง’ ของเขาโด่งดังไปถึงหลายเมืองที่อยู่ใกล้เคียง ขนาดนักเรียนมัธยมปลายโรงเรียนอื่น แคะไต้ยื่นชื่อของเขาถ้าไม่เคารพยำเกรงอย่างสุดซึ้งก็จะต้องสั่นงันงกกันเป็นแถว

เพื่อจะควบคุมสิงโตแต่ใช้กำลังตัวนี้ ในช่วงแรกๆ โรงเรียนบังคับให้เขาเข้าร่วมชมรมบาสเกตบอลของโรงเรียน เพราะหวังว่าการเล่นกีฬาเป็นเรื่องเป็นราวจะช่วยระบายพลังงานอันล้นเหลือของเขาออกมาได้บ้าง

เขาไม่ชอบให้ใครมาควบคุม พอได้ลงไปเล่นในสนามก็ไปยืนเท้าเอวปักหลักเป็นภูเขามากมายไปไหน เมื่อหัวหน้าทีมสั่งให้แย่งบอล เขาก็ปล่อยหมดใส่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเพื่อแย่งบอลมา ทำราวกับทหารที่บุกไปกำจัดข้าศึกทุกคนที่ขวางทางอยู่

เขายังไม่มีโอกาสได้เข้าไปใกล้แป้นบาสด้วยซ้ำ กรรมการก็เป่านกหวีดเสียงดังประกาศว่าเขาทำผิดกติกา

22 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

ต้องออกจากสนาม ทำเอาหัวหน้าที่มโหฬารกระโจนเข้าไป
สู้กับเขาตุลุด จากนั้นเป็นต้นมาแม่แต่บรรดาอาจารย์ก็ไม่
หวังอะไรในตัวเขาอีกต่อไป แถมยังบอกว่าคนอย่างเขานิสัย
เสียจนแก้ไขไม่หาย

จริงๆ นักเรียนหัวรั้นอย่างเขากับเซียงโยวผู้เรียน
ดีความประพฤติเรียบร้อยไม่ได้มีอะไรเกี่ยวข้องกันเลย
แม่แต่ชนิดเดียว เธอเพียงบังเอิญเห็นเขาฝ่าฝืนกฎจราจร
อย่างโจ่งแจ้ง ตอนที่เขามือเตอร์ไซค์ครุยเซอร์ไม่ติดป้าย
ทะเบียนซึ่งโฉบไปมาตามท้องถนนเพื่อเรียกร้องความสนใจ
จากชาวบ้าน แถมท่อไอเสียยังส่งเสียงดังสนั่นสะเทือน
โสตประสาทจนทำให้ผู้พบเห็นต้องนินทา

ที่ว่าครั้งนี้เสียงที่ตั้งก้องอยู่ข้างหูเธอไม่ใช่เสียงเร่ง
เครื่องรถ แต่เป็นเสียงตวาดดั่งลั่นของเขา

"บ้าเอ๊ย เธอเป็นใคร" เฉิงเย่าถามด้วยเสียงกระด้าง
ทั้งยังจ้องเธออย่างจะกินเลือดกินเนื้อ เขากัดฟันแน่นจน
เห็นเส้นเลือดปูดโปน ทำทางเหมือนสิงโตที่พร้อมจะขย้ำ
เหยื่อได้ทุกเมื่อ

"เซียงโยว"

ดวงตาดำตุตันหรือลึกลง เขาพอจะรู้จักชื่อนี้อยู่บ้าง

"นักเรียนตัวอย่างคนนั้นเองนะเธอ" เขาพูดคำว่า
นักเรียนตัวอย่างด้วยน้ำเสียงกระด้างราวกับเป็นคำหยาบที่

เดือนจีน 23

ระคายหู "เธอมาทำอะไรในห้องฉัน"

"คุณย่าเจิ้งฝากฉันให้มาดูแลนาย" เธอไม่ตกใจและไม่หวั่นเกรง ดวงตาคูใสแจ้วจ้องตรงไปยังใบหน้าหล่อเหลาที่โมโหจนคล้ำไปแถบหนึ่ง

เนื่องจากไม่ใส่ใจการเรียน เจิ้งเย่าจึงต้องเรียนซ้ำชั้นมัธยมปลายปีหนึ่งถึงสองปี ถ้าปีหน้าเขายังสอบเลื่อนชั้นไม่ผ่านอีกก็ต้องรับใบเรียกตัวทหารเกณฑ์เข้าไปร้องเพลงฝึกรำในค่ายแทนแล้ว คุณย่าเจิ้งร้อนใจมาก พอนึกได้ว่าบ้านสกุลเซียงที่รู้จักมักคุ้นกันดีมีลูกสาวที่น่ารักและเฉลียวฉลาด ซึ่งปีนี้ก็ขึ้นชั้นมัธยมปลายปีหนึ่งและเรียนห้องเดียวกับหลานของตัวเองพอดี หมิงชราจึงเดินถือไม้เท้าไปขอร้องเซียงโยวถึงที่บ้านด้วยตัวเอง

เดิมทีการเรียกร้องด้วยวิธีธรรมดาตนเองก็มักเป็นกลยุทธ์ที่ทำให้คนปฏิเสธไม่ลงอยู่แล้ว พอมาเป็นแผนธรรมดาสังขารเพื่อเรียกร้องความเห็นใจของคนแก่อีก จึงยิ่งได้ผลอย่างน่าพอใจ

คุณย่าเจิ้งปักหลักอยู่บ้านสกุลเซียงไม่ยอมไปไหน สองมือกุมหน้าอกแล้วถอนหายใจยาวๆ อย่างเหนื่อยอ่อนตอนที่เซียงโยวปฏิเสธ หมิงชราจะทำอะไรจะขาดใจอยู่รอมร่อทำให้เซียงโยวที่ไม่เต็มใจต้องฝืนพยักหน้ารับปากว่าจะยื่นมือมาช่วย 'ตัดนิสสัย' หลานเจ้าปัญหาของคุณย่าเจิ้งให้

24 My Darling 05 เพลิงร้ายใจรัก

เซียงโยารู้ดีว่านี่จะต้องเป็นภารกิจที่หนักหนาและยาวนาน แต่ว่าในเมื่อรับปากไปแล้ว เธอก็ต้องทำให้ได้

ว่าหลานชายตัวตึกกลับไม่เห็นความหวังดีของคุณย่าที่กำลังทุกข์ใจเลย

"เป็นบ้าหรือไง ฉันไม่ใช่เด็กแบเบาะใส่ผ้าอ้อมซะหน่อย ทำไมจะต้องมีคนมาดูแลด้วย" เขาหยิบบุหรี่ยี่ห้อ Marlboro ซองหนึ่งที่หัวเตี๋ยงขึ้นมากากก่อนจะยกไฟแช็กจ่อ อาศัยรสแสบฉุนของมันทำให้ร่างกายตื่นตัว ระหว่างนั้นดวงตาดำขลับของเขาก็มองไปทั่วใบหน้าสวยน่ารัก แล้วค่อยๆ เลื่อนสายตามองต่ำลงมาไปด้วย

เขาเองก็พอจะได้ยินชื่อเสียงลูกสาวหัวแก้วหัวแหวนของบ้านสกุลเซียงอยู่บ้าง เธอคนนี้สอบก็ทีกี่ได้ทีหนึ่ง และทุกปีต้องได้รับเลือกเป็นนักเรียนตัวอย่างที่ 'ทำผลงานโดดเด่น' เรื่องพวกนี้เขาได้ยินได้ฟังจนหูชาหมดแล้ว เพียงแต่คิดไม่ถึงว่าไม่ได้เจอกันแค่ไม่กี่ปี เด็กน้อยที่ผอมกะหร่องคนนั้นจะเติบโตเป็นสาวน้อยที่มีเนื้อหนังเพิ่มขึ้น แถมยังเพิ่มได้ถูกจุดเสียด้วย

ซ่า!

น้ำเย็นๆ สาดลงมาบนหัวอีกครั้ง ทำให้บุหรี่ยุ่ยในปากเขารวมถึงหิ้งซองในมือเปียกหมดจนใช้สูบต่อไม่ได้

"บ้าเอ๊ย! เธอทำบ้าอะไรอีกเนี่ย" เขากระโดดขึ้นจาก

เตียนชิน 25

เตียงมาตะโกนใส่หน้าเธอ ร่างกายแข็งแรงมีน้ำหยดไม่หยุด
เปียกม้อลอกม้อแลกเหมือนเพิ่งขึ้นจากน้ำ

"สูบบุหรี่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ" เซียงโยวเหน้าจน
หมดหยดสุดท้ายโดยไม่กะพริบตาแม้แต่ครั้งเดียว เธอยัง
คงรักษาท่าทางเยือกเย็นแบบไม่สะทกสะท้านเอาไว้ได้ แถม
ยังเอาขวดน้ำที่ว่างเปล่าเก็บใส่กระเป๋า ไม่ยอมทิ้งเรียรด
ให้ทำลายสิ่งแวดล้อม

ท่าทางเขาโหดเหี้ยมเหมือนกับบอยაკจะบีบเธอให้ตาย
คามือ

"สุขภาพของฉันมันเกี่ยวอะไรกับเธอด้วย"

"ไม่เกี่ยวอะไรหรอก" เธอยกไหล่บางข้างหนึ่งทิ้งยัง
หัวเราะอย่างมีมรยาทแต่เยียบเย็น "แต่ว่าฉันไม่ชอบกลิ่น
บุหรี่"

เสียงสุดท้ายใจอย่างแรงดังขึ้น เฉียงเย่ากำมือข้างหนึ่ง
ไว้แน่นจนซองบุหรี่แหลกละเอียดคามือ ดวงตาดำขลับ
ส่องแววอันตราย

อารมณ์โมโหรุนแรงและหมัดหนักๆ ที่ทรงอานุภาพ
ของฉียงเย่าถือว่าเป็นที่รู้จักกันไปทั่วทุกหัวระแหง นับวัน
ยังมีคนเคารพยำเกรงเขามากขึ้น แม้จะเป็นคนที่กินดีหมี
หัวใจเลือกก็ไม่กล้ามาลงตีกับเขา

แต่ผู้หญิงคนนี้ไม่เพียงแต่มาขัดจังหวะฝันดีของเขา

26 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

ยังกล้ามาสาदन้าใส่หน้าเขาอีก

มีหน้าซำยังกล้าสาदन้าใส่ถึงสองครั้งเลยด้วย!

เขาไม่เคยนึกฝันเลยว่าจะมีผู้หญิงกล้ามายั่วโมโหเขาแบบไม่ท่วงสวัสดิภาพของตัวเองได้ถึงขนาดนี้ แต่ไหนแต่ไรมาพวกผู้หญิงทั้งหลายพอเห็นเขาก็ทำท่าเหมือนเด็กเล็กๆ เจอสัตว์ร้ายที่พยายามหลบลี้หนีหน้าให้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ถ้าเป็นผู้หญิงที่กล้าเข้าใกล้เขาก็ดีความได้อย่างเดียวว่า 'สนใจ' เขา ถึงได้...

พอคิดถึงตรงนี้ ไฟแห่งโทสะที่ลุกโชนในใจก็ดับลงไปเกือบครึ่งทันที ดวงตาดำซลับทั้งคู่หรี่ลงอีกครั้ง ท่าทางที่แสดงออกไม่ใช่อารมณ์โกรธอีกต่อไป แต่เป็นความเจ้าเล่ห์ที่ซ่อนไม่มิด

"ฉันเข้าใจแล้ว" เฉิงเย่าเลิกคิ้วคมเข้มขึ้นแล้วเดินลงจากเตียงตรงมาทางเธออย่างซำๆ รอยยิ้มที่เปี่ยมด้วยเลศนัยนั้นยิ่งทำให้เขาดูมีเสน่ห์มากขึ้น "ทำเป็นมาบอกว่าคุณย่าฝากมา มันก็แค่ข้ออ้าง จริงๆ แล้วเธออยากทำให้ฉันสนใจใช่ไหมล่ะ"

สมแล้วที่เป็นนักเรียนตัวอย่าง ขนาดจะวางแผนทั้งที่ยังพิเศษไม่เหมือนใคร! ความจริงเธอก็สวยมากอยู่แล้ว ถึงจะไม่ใช้ลูกไม้ต้นๆ แบบนี้ก็ยังสามารถทำให้เขาสนใจเป็นพิเศษได้อยู่ดี

เดือนจีน 27

เซียงโยวเหลือบมองเขา แล้วตอบปฏิเสธอย่างขัดถ้อย
ขัดคำ

"ไม่ใช่"

เจิงเย่าเลิกคิ้วเข้มสูงชันกว่าเดิมอย่างไม่เชื่อ แล้วเดิน
เข้ามาใกล้เธอทีละก้าวๆ ราวกับสิงโตหนุ่มกำลังออกล่า
เหยื่อ เขายกมือข้างหนึ่งขึ้นยันผนังไว้ ทำให้เธอติดกับอยู่
ข้างผนัง พอเขาก้มตัวลงมากใกล้ น้ำจากปลายผมก็ไหลลง
มาเปื้อนชุดนักเรียนของเธอทีละหยดๆ

หยดน้ำเปียกชุดนักเรียนเธอเป็นวงกว้างจนลือแสบ
ติดกับเนื้อ ทำให้มองเห็นชั้นในสีขาวอยู่รำไร เขาจ้องหน้าอก
เธออย่างจาบจ้วง พร้อมทั้งคิดไปด้วยว่าถ้าเกิดส่วนโค้ง
นวลเนียนที่อวบหนูนั่นได้มาอยู่ในอุ้งมือของตัวเองจริงๆ
จะเป็นอย่างไร

เซียงโยวที่ไม่มีทางหนียังคงเข็ดคางขึ้นเล็กน้อย ทั้ง
ยังจ้องตอบดวงตาดำขลับของเขาโดยไม่เกรงกลัวแม้แต่น้อย
เธอไม่ได้หนีไปไหน สายตาลามกของเขาอาจทำให้
เธอคิดอยากปิดป้องหน้าอกของตัวเองได้ แต่ไม่ถึงกับทำให้
เธอหวาดหวั่นจนต้องหลบหนี

"ออกไปห่างๆ ฉัน" เธอร้องเตือนด้วยน้ำเสียงเย็บเย็น
ดุจน้ำแข็ง

"มีผู้หญิงอีกมากมายที่รอให้ฉันทำแบบนี้" ชื่อเสียง

28 My Darling 05 เพลงร้ายใจรัก

ร้ายกาจของเขามักจะดึงดูดความคลั่งไคล้ของผู้หญิง
จำนวนไม่น้อย ไม่ต่างอะไรกับน้ำหวานจากเกสรดอกไม้ที่
ล่อผีเสื้อให้มาดมดม "เธอก็เหมือนกันไม่ใช่เหรอ" เขายก
มุมปากเป็นรอยยิ้มเจ้าชู้

เธอยิ้มเยาะ ดวงตาเปี่ยมไปด้วยความรังเกียจ

"สินค้ำระดับอย่างนายไม่เข้าตาฉันหรอก"

หญิงเย้าก้มตัวลงมาใกล้กว่าเดิมจนใบหน้าหล่อเหลา
อยู่ห่างไม่มาก เขาสูดกลิ่นหอมอ่อนๆ จากร่างเปรี้ยวบาง
ปลายจมูกสัมผัสกับเรือนผมนุ่มๆ ของเธอ เสียงพูดเบา
จนแทบเป็นเสียงกระซิบ

"เธอลองใช้ดูก่อนไหมล่ะ แล้วค่อยตัดสินใจ"

(ติดตามต่อได้ในฉบับเต็ม)